

משרד האנרגיה

י"ח בסיון התשע"ז
12 ביוני 2017
לש_176_2017

החלטה בערעור לגבי רשיון 351/חנה-דולפין

דיון מקדמי:

(רלוונטי לכל הערעורים)

1. העובדה שהחוק מטיל על שר האנרגיה לשמש ערכאת ערעור "מעין שיפוטית" יוצאת דופן בהשוואה לערכאות ערעור אחרות. כאשר בית המשפט העליון או המחוזי משמשים כערכאות ערעור אמורים להתקיים התנאים הבאים: האחד, שערכאת הערעור (העליון או המחוזי) אינה נושאת באחריות לפסיקותיה של הערכאה הנמוכה יותר; השני, שהשופטים בערכאות אלו יהיו בדרך-כלל מקצועיים ו/או מנוסים יותר מעמיתיהם בערכאות הנמוכות. שונים פני הדברים בערעורים לפי חוק הנפט. ראשית, שר האנרגיה אינו אמור להיות מקצועי ו/או מנוסה יותר בתחום הנפט והגז מהממונה על הנפט שעל החלטותיו מוגשים ערעורים; שנית, שר האנרגיה נושא במידה מסוימת של אחריות (מיניסטר־יאלית למצער) להחלטות אנשי משרדו. בנוסף ראוי לציין, כי אין מצופה מהשר להיות בעל השכלה משפטית -- וזאת כאשר ההחלטות נשואות הערעור אושרו מן הסתם ע"י הגורמים המשפטיים במשרדו. נשאלת אפוא השאלה: כיצד אמורים שרי האנרגיה לדורותיהם לפרש את תפקידם על-פי חוק הנפט, ולפי אילו עקרונות אמור השר לפסוק בערעור מסוג זה?
2. מהחלטת המחוקק להציב גורם שאינו שופט מקצועי כערכאת ערעור בסוגיית נפט וגז ניתן לגזור את המסקנות הבאות: ראשית, אף שהשר אמור כמובן להכריע במגבלות החוק, דהיינו באופן שאינו יוצר מצב בלתי-חוקי בעליל, מה שמצופה ממנו הוא להגיע להכרעה הגיונית וצודקת ככל האפשר על-פי מיטב הבנתו. שנית, טבעי שהחלטתו תהיה מבוססת בין השאר על ראייתו את טובת משק האנרגיה, שהרי חזקה על המחוקק שהניח שקידומו של משק זה אמור להיות במקום גבוה בסדר העדיפויות של השר. זאת בלי להתעלם מכך שבתוקף תפקידו כחבר ממשלה, חזקה שעליו לקחת בחשבון גם את טובת המדינה בכללותה בעניינים המשיקים בד"כ לתחום האנרגיה כגון כלכלה, ונושאי חוץ וביטחון.

העובדות:

3. הערעור שבנדון הוגש על ידי חברות נובל אנרג'י בע"מ, דלק קידוחים, אבנר חיפושי נפט, ורציו חיפושי נפט (1992), להלן המערערות -- על החלטת הממונה על הנפט מיולי 2016, לפיה לא

בדבר "הסכמה משתמעת לתגלית" -- או-אז הייתי נאלץ לקבוע, כפי שכבר קבעתי לעיל, שהסכמה זו בטעות יסודה.

10. אף טענתן הרביעית של המערערות, בדבר הדמיון בין "דולפין" ל"ישי", מופרכת. ראשית, אותה כמות גז "זניחה" שהתגלתה ברישיון "ישי", הגובל במאגר אפרודיטה הקפריסאי, מוערכת על-ידי הממונה בין 10 ל-12 BCM, כלומר פי ארבעה עד פי חמישה מהכמות בדולפין. שנית, קיימת בין שני המאגרים שונות גיאולוגיות רלוונטיות מאין כמותה לנושא הכדאיות הכלכלית. לצורך פיתוחו של מאגר דולפין ידרשו קידוחי פיתוח נבדלים לחלוטין מלווייתן, מכיוון שלמרות הקרבה הגיאוגרפית מבחינה גיאולוגית מדובר במבנה נבדל לחלוטין; לשון אחר, הקרבה הגיאוגרפית של דולפין ללווייתן מאפשרת אמנם שיתוף בתשתיות ההולכה והטיפול, אך אינה מאפשרת שיתוף בקידוחי הפיתוח עצמם. שונים הם פני הדברים במאגר "ישי", או "אפרודיטה-2". מאגר ישי מהווה מבחינה גיאולוגית חלק אינטגרלי של מאגר אפרודיטה, הכולל כ-125 BCM, באופן ששאיבת הגז באפרודיטה תביא בהכרח לשאיבת הגז גם ממאגר ישי ללא צורך בעריכת קידוחי פיתוח נפרדים. ואכן, אפשר שמאגר ישי או "אפרודיטה-2" לא היה מוכרז כ"תגלית", אלמלא היווה חלק אינטגרלי ממאגר אפרודיטה. בקיצור, התנאים הגיאולוגיים והנתונים הכמותיים ב"ישי" טובים משמעותית מאלו שב"דולפין" ויוצרים תמונת כדאיות שונה בתכלית.

סיכום:

11. החלטתי לדחות מכל וכל את הערעור. להבנתי, מן הראוי היה במקרה זה אף להטיל על המערערות הוצאות כבדות לטובת המדינה, ואולם הובהר לי שהמצב החוקי הנוכחי אינו מאפשר לי לנקוט בצעד כזה.

ד"ר יובל שטייניץ

שר התשתיות הלאומיות האנרגיה והמים